

30 marca 1928 r.

F 24c 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7165.

Kl. 36 a 10.

Société Anonyme Les Fonderies de la Meuse
(Huy-Nord, Belgja).

Grzejnik.

Zgłoszono 25 czerwca 1925 r.

Udzielono 15 marca 1927 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ustroju grzejnika, który stosować można przy wszelkiego rodzaju ogrzewaniach piecami o systemie kominkowym, opalanych dowolnym materiałem opałowym, stałym, płynnym jak też gazowym.

Celem przedstawionego ustroju jest znaczne powiększenie powierzchni ogrzewalnej, stykającej się z otaczającym powietrzem, które przez pewne zastosowanie w myśl niniejszego wynalazku, wciągane zostaje pomiędzy części ogrzewające, a następnie wyprowadzane nazewnątrz.

W zasadzie wynalazek ten dotyczy układu ogniów w formie koron lub innego specjalnego kształtu. Poszczególne ogniwa składają się z dwóch części, t. j. dolnej i górnej. Powierzchnie połączenia poszcze-

gólnych części wykonane są w ten sposób, że dwie części przylegające do siebie mogą być na sobie umieszczone w poziomej płaszczyźnie pod dowolnym kątem.

Wymienione poprzednio dolne i górne części elementów posiadają przewody okrągłe lub innego kształtu ze sobą połączone oraz przewody okrągłe lub też innego kształtu spoczywające na sobie. Z powodu ustawienia na sobie wspomnianych elementów, gazy gorące, dopływające z kominka oraz powietrze ogrzane natrafiają na przeszkody. Powietrze doprowadzane jest przez odpowiednio zastosowane otwory do wnętrza, utworzonego przez ustawienie dolnej części jednego ogniwa na górnej części drugiego.

Nadto naczynia i zbiorniki, umieszczo-

ne w części okrągłej, sięgają tylko do pewnej głębokości, a powierzchnia przez nie utworzona przeznaczona jest do usuwania ogrzanego powietrza z dolnej części ogniwa i zwiększania przez to jego obiegu.

Wynalazek niniejszy przedstawiony jest na rysunkach, gdzie fig. 1 uwidocznia rzut pionowy z częściowym przekrojem dolnej części kominka, opalanego dowolnymi materiałami, oraz części dolnych ogniw poprzednio wymienionych, stanowiących przedmiot niniejszego wynalazku. Fig. 2 przedstawia w widoku i przekroju rzut pionowy ułożenia poszczególnych ogniw. Fig. 3 pokazuje rzut poziomy w przekroju przez A—B (fig. 2).

Załączony rysunek przedstawia jeden ze sposobów wykonania wynalazku, kształty jednak, wymiary oraz ilość poszczególnych części ogniwa może być dowolna i zastosowana odpowiednio do typu kominka lub do względów estetycznych.

Pokrywa 1, przedstawiona na fig. 1, posiada szereg otworów 5. Na obwodzie tychże otworów umieszczone są odpowiednie występy dla połączenia lub ustawienia przewodu, tworzącego z górną częścią 2 poszczególne ogniwo. Na wspomnianym ogniwie spoczywa dolna część 3 ogniwa następnego, posiadającego w rzucie poziomym odpowiednie wygięcie. Górna część 2 ogniwa zaopatrzona jest w przewody 4, odpowiednio do których umieszczone są przewody 6 dolnej części 3 ogniwa.

Ogniwo zatem składa się z dwóch części lub koron 2 i 3. Części te posiadają na swym obwodzie w kształcie pierścienia przewody 4 i 6 z przerwami lub szparami 9, przez które przechodzi powietrze, przeznaczone do ogrzewania.

Dwa poszczególne ogniwa spoczywają na sobie na linii 7 (fig. 2).

Ostatnie ogniwo górne składa się z dwóch części 10 i 11, wykonanych w kształcie zbiorników i przeznaczonych do groma-

dzenia gazów gorących, dopływających z kominka.

Aby umożliwić cyrkulację powietrza, umieszcza się pewną liczbę przykryw, np. dwie, które służą jednocześnie jako naczynie lub okrągłe zbiorniki 8, spoczywające, dzięki swej formie lekko stożkowej, na wewnętrznej dużej podstawie dolnej części 3 ogniwa. W naczyniach tych lub zbiornikach umieszcza się wodę, aby uzyskać powietrze ciepłe z pewną zawartością wilgoci. Wszystkie ogniwa ułożone są na sobie i ściągnięte śrubą, umieszczoną środkowo.

Umieszczenie poszczególnych części ogniw, jak również samych elementów wykonane być może w dowolny sposób bez lub za pośrednictwem materiałów wiążących, posiadających dostateczną wytrzymałość.

Części ogniw mogą być z dowolnego materiału, np. wytłaczane lub wykonane o tym samym kształcie z materiałów plastycznych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Grzejnik, dający się stosować do najrozmaitszych rodzajów ogrzewania, jak np. gazami gorącymi, parą it.d., znamienny tem, że czynnik przenoszący ciepło krąży w ogniwach, z których każde składa się z dwóch lub więcej części o kształcie pierścieni lub innym, ustawionym na sobie, a wychodząc z każdej części, przepływa przez dowolną ilość przewodów i przegród poprzedniego ogniwa, które są ze sobą połączone lub spoczywają na sobie i posiadają kształt, zmuszający do krętego przepływu tak czynnik promieniujący ciepło, jak i powietrze, które wchodzi pomiędzy przegrody.

2. Grzejnik według zastrz. 1, znamienny tem, że pomiędzy ogniwami układu umieszczone są przegrody, spełniające zadanie naczyń lub zbiorników na wodę, celem wytworzenia przepływu powietrza ogrzane-

go, posiadającego przez parowanie wody odpowiednią zawartość wilgoci.

3. Grzejnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że zakończenia krańcowych ogniw górnych i dolnych posiadają kształt, pozwalający na przepływ i dopływ czynnika promieniującego ciepło i służą ewentualnie jako podstawa do umocowania śru-

by lub łącznika, zmocowującego poszczególne ogniwa.

Société Anonyme Les
Fonderies de la Meuse.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

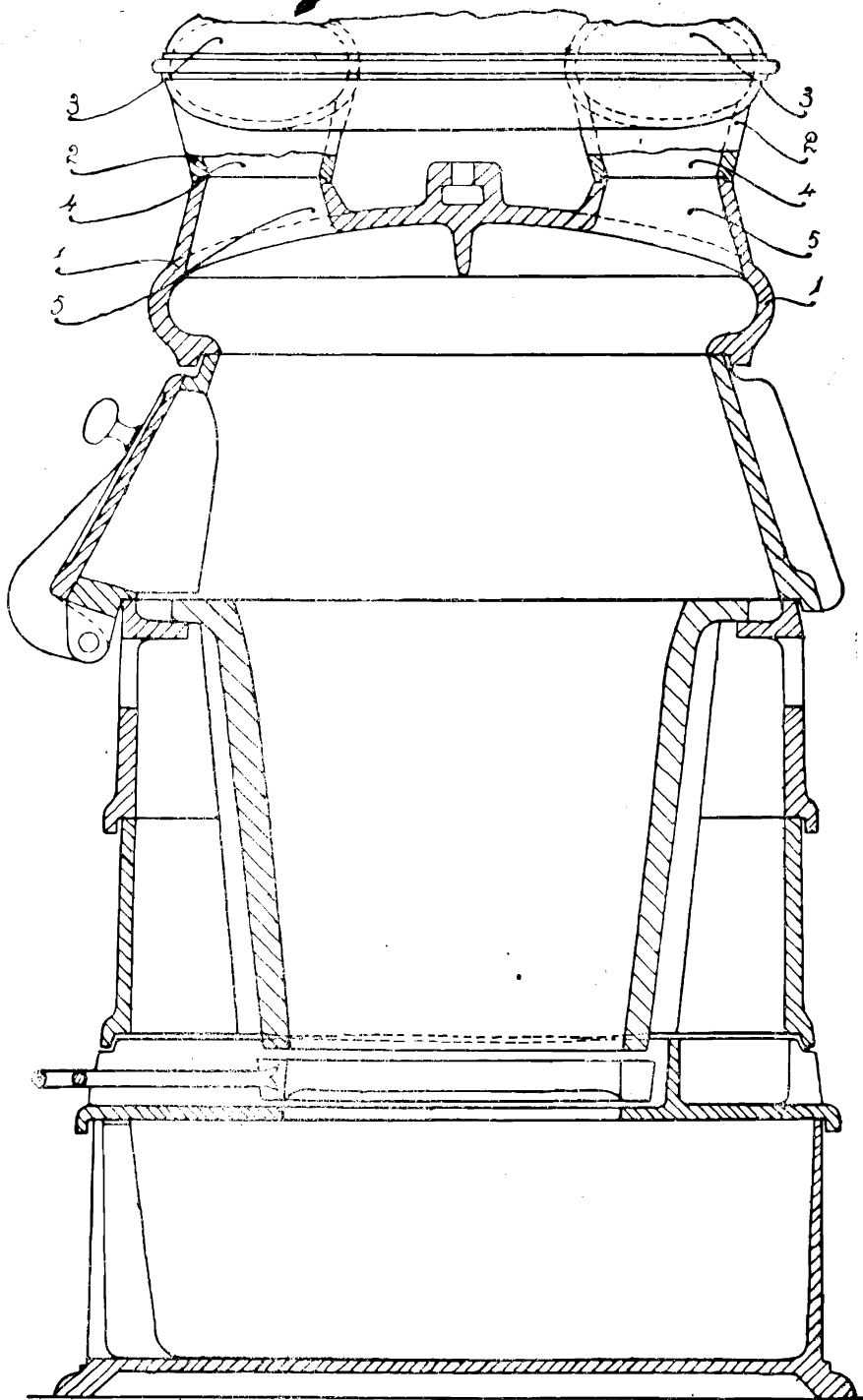

Fig. 2

